

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1150

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 550 din 14 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	2-4	1.415. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, interimar, pentru aprobarea Programului de restructurare al Societății „Compania națională de transporturi aeriene române — TAROM” — S.A.	10
Decizia nr. 599 din 30 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4-7	3.712. — Ordin al ministrului culturii pentru acreditarea temporară a Muzeului Municipal Curtea de Argeș	10
Decizia nr. 603 din 30 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale	7-9	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
220. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru exploatare și a unei licențe de concesiune pentru exploatare	9	18. — Regulament cu privire la procedura de retragere a notificării efectuate de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare sau administratorii de fonduri de investiții alternative din România sau din alte state membre cu privire la distribuția titlurilor de participare, precum și cu privire la procedura de notificare de către administratorii de fonduri de investiții alternative din România sau din alte state membre a activității de premarketing.....	11-15
		ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA	
		37. — Dispoziție pentru abrogarea unor dispoziții emise de către președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 14 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Marius-George Bot în Dosarul nr. 729/84/2018 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.251D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât criticile formulate sunt generale, și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Faptul că legiuitorul a prevăzut ca un polițist să aibă un comportament corespunzător principiilor care guvernează această profesie, principii care sunt descrise în anumite legi, nu contravine textelor constituționale invocate. Principiile care guvernează profesia de polițist pot fi deduse din conținutul Legii nr. 360/2002. Ca atare, normele criticate sunt clare și previzibile, astfel încât o persoană să își poată adapta comportamentul în situația în care dorește să obțină acest statut.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea civilă din 11 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 729/84/2018, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**. Excepția a fost ridicată de reclamantul Marius-George Bot într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a unei dispoziții a Școlii de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” din Cluj-Napoca, prin care s-a dispus încetarea calității de elev.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 sunt imprevizibile, având în vedere că din conținutul textului de lege nu rezultă care anume comportament ar fi necorespunzător și care ar fi corespunzător, respectiv la ce ar trebui să se raporteze conduita unei persoane care ar dori să urmeze cursurile unei școli de agenți de poliție și, mai ales, cât de gravă ar trebui să fie fapta care aduce atingere principiilor care guvernează profesia de polițist.

6. Se afirmă că în Legea nr. 360/2002 nu există niciun capitol/subcapitol sau nicio secțiune/subsecțiune referitoare la

principiile care guvernează profesia de polițist. Prin urmare, este imposibil ca o persoană să poată cunoaște, chiar apelând la consiliere juridică, ce principii trebuie să respecte pentru a putea deveni polițist, ce norme nu trebuie să încalce și ce intensitate trebuie să aibă o eventuală încălcare a unor norme pentru a conduce la neîndeplinirea acestei condiții de accesare la cariera de polițist.

7. Se susține că sintagma „să aibă un comportament corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist” din art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002, având în vedere că este prevăzută în cadrul condițiilor de admitere la școlile de poliție și pentru dobândirea calității de polițist, este prevăzută pentru trecut, adică pentru comportamentul anterior al candidatului, ceea ce înseamnă că principiile enunțate de art. 3 din Legea nr. 360/2002 se impun a fi respectate după dobândirea calității de polițist, în timpul exercitării acestei profesii, întrucât ele sunt intrinsec legate de exercitarea funcției polițienești.

8. Se consideră că o persoană care nu are calitatea de polițist nu poate încalca, de exemplu, principiul gradualității, care se referă la folosirea în mod progresiv a procedurilor, a mijloacelor și a acțiunilor poliției, fiind evident că un astfel de principiu este opozabil persoanelor care deja au calitatea de polițisti, nicidecum celor care doresc să devină polițisti. Ca atare, niciunul dintre cele patru principii enunțate de art. 3 din Legea nr. 360/2002 nu poate fi, în mod rezonabil, înțeles ca principiu care guvernează profesia de polițist, opozabil candidaților la examenul de admitere în școlile de poliție. Or, astfel de principii trebuiau prevăzute și definite în Legea nr. 360/2002, pentru a se putea determina comportamentul necorespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist pe care candidatul (sau viitorul candidat) să le poată cunoaște și verifica pentru a constata dacă îndeplinește sau nu respectiva condiție. Așa fiind, norma criticată încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

9. Se apreciază că enunțarea și definirea principiilor ce guvernează profesia de polițist trebuie realizate prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (1) lit. j) și p) din Constituție, nicidecum prin acte administrative, așa încât lipsa acestor principii din cuprinsul Legii nr. 360/2002 încalcă dispozițiile constituționale invocate. Totodată, prin delegarea unei competențe (enunțarea și definirea acestor principii) ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului (ministrul de interne) sau către o structură subordonată Ministerului Afacerilor Interne, respectiv șefilor unor unități centrale din minister sau din Inspectoratul General al Poliției Române, se încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție.

10. Se consideră că se încalcă și art. 21 alin. (3) din Constituție, având în vedere că o persoană căreia i s-a respins cererea de înscriere la examenul de admitere sau, după caz, cererea de înmatriculare ori care a fost exmatriculată pentru o pretinsă neîndeplinire a condiției prevăzute de art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002, în cazul în care formulează o acțiune în justiție, va fi pusă în situația de a contesta aplicabilitatea unei norme juridice imprevizibile. Totodată, nici instanța judecătorească nu are posibilitatea să verifice

îndeplinirea sau neîndeplinirea de către reclamant a unor criterii clare, prestabilite de legiuitor, pentru a evalua dacă un anumit comportament este sau nu unul necorespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist.

11. De asemenea, normele de lege criticate contravin și art. 32 alin. (1) din Constituție, care prevede și garantează dreptul la învățătură, autorul excepției fiind privat de dreptul de a urma cursurile școlii de agenți de poliție, drept câștigat în urma promovării unui examen de admitere, având în vedere că acesta a fost exmatriculat fără a exista criterii legale clare și neechivoce din care să rezulte ce comportament poate fi calificat în sensul prevăzut de textul supus controlului de constituționalitate.

12. În final, se susține că prevederile de lege criticate contravin și art. 41 alin. (1) din Constituție, care prevede și garantează drept la muncă, acesta neputând fi îngrădit, precum și dreptul la alegerea profesiei, având în vedere că scopul reclamantului, prin susținerea examenului de admitere la școala de agenți de poliție, este acela de a obține calitatea de polițist și de a o exercita.

13. **Tribunalul Sălaj — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu este necesară reglementarea de către legiuitor a unei secțiuni speciale privind principiile ce guvernează profesia de polițist, cât timp ele pot fi deduse cu ușurință din conținutul legii. Instanța consideră că prevederile criticate sunt suficient de clare și previzibile astfel încât o persoană să fie în măsură să își adapteze comportamentul în raport cu cerințele impuse de textul de lege criticat, acesta coroborându-se în mod facil cu celelalte prevederi ale legii prin care sunt reglementate o serie de reguli cu caracter general ce necesită a fi respectate de polițiștii în activitate ori de cei ce doresc să urmeze o carieră polițienească. Dispozițiile criticate nu afectează dreptul reclamantului de a accede la justiție, în toate componentele sale. De asemenea, nu sunt afectate garanțiile constituționale privind exercitarea drepturilor la învățătură ori la muncă și alegerea profesiei, întrucât profesia de polițist presupune, spre deosebire de alte profesii, o serie de exigențe a căror îndeplinire trebuie verificată atât în timpul deținerii acestei calități, cât și anterior dobândirii acesteia în condițiile în care o persoană dorește să urmeze o astfel de carieră.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, notele scrise depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „*La concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne și la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, sex, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește, pe lângă*

condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici, și următoarele condiții speciale: [...] c) să aibă un comportament corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist.”

18. Autorul excepției apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5), potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, ale art. 32 alin. (1) care consacră dreptul la învățătură, ale art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii și celor ale art. 73 alin. (1) lit. j) și p) referitor la categoriile de legi.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva verificării întrunirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, Curtea constată că obiectul cauzei în care s-a invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 îl constituie anularea unui act administrativ, respectiv a unei dispoziții a Școlii de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” din Cluj-Napoca prin care s-a dispus încetarea calității de elev, întrucât în urma verificărilor efectuate pentru identificarea elementelor comportamentale ale candidatului s-a constatat că acesta nu îndeplinește condiția specială prevăzută de textul criticat, respectiv „*să aibă un comportament corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist*”. Prin Sentința civilă nr. 867 din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 729/84/2018*, Tribunalul Sălaj — Secția civilă a luat act de cererea reclamantului autor al excepției de neconstituționalitate și a constatat renunțarea la judecarea cererii de chemare în judecată formulate în contradictoriu cu pârâta Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” din Cluj-Napoca.

20. Analizând condiția legăturii excepției de neconstituționalitate cu soluționarea cauzei, consacrată de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența sa, Curtea constată că lipsește condiția interesului procesual, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității prevederilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002, întrucât autorul excepției a renunțat la judecarea cererii de chemare în judecată. Or, Curtea a subliniat în jurisprudența sa că, „*în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract. [...] Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezată în drepturile sale prin norma criticată*” (Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 30). Tot astfel, prin Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014, paragraful 20, cu referire la Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, Curtea a mai reținut că „*autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal, în promovarea acesteia. Astfel, posibila admitere a*

excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia, ci ar privi numai drepturile altor persoane”.

21. Cele reținute în jurisprudența precitată sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, unde eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate ar sluji doar unui

interes general, iar nu și cauzei în care a fost ridicată, unde nu ar produce nicio consecință. Cu alte cuvinte, în prezenta cauză, examinarea constituționalității normelor criticate ar transforma, în mod nepermis, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate într-un control abstract.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul poliștilor, excepție ridicată de Marius-George Bot în Dosarul nr. 729/84/2018 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 599

din 30 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru [cu referire la art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi din același act normativ], excepție ridicată de Societatea Top Heat Clima — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 711/303/2017/a2 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 676D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 5.384 din 28 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 711/303/2017/a2, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru [cu referire la art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi din același act normativ]**, excepție ridicată de Societatea Top Heat Clima — S.R.L. din Constanța într-o cauză având ca obiect pronunțarea asupra apelului formulat împotriva unei încheieri prin care s-a soluționat o cerere privind reexaminarea/restituirea taxei judiciare de timbru în contextul anulării unei cereri reconvenționale.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că cererea reconvențională nu este supusă procedurii de regularizare prevăzute de art. 200 din Codul de procedură civilă și, prin urmare, nu ar fi trebuit anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din același cod, iar instanța de fond, în mod greșit, a aplicat dispozițiile legale cuprinse în art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru în ceea ce privește referirea la

art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi din același act normativ. În măsura în care instanța de apel va considera că cererea de restituire a taxei judiciare de timbru este supusă prevederilor antereferte, dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece creează o discriminare între justițiabilii care, deși au achitat în mod corect taxa judiciară de timbru, nu au respectat celelalte cerințe aplicabile cererii de chemare în judecată și justițiabilii care, deși au îndeplinit celelalte formalități aplicabile cererii de chemare în judecată, nu au achitat în mod corect taxa judiciară de timbru. În prima ipoteză, justițiabilului îi va fi reținută jumătate din taxa judiciară de timbru plătită, în timp ce, în a doua ipoteză, justițiabilul nu va suporta nicio consecință de ordin patrimonial. Or, o astfel de discriminare nu este permisă, fiind contrară egalității în drepturi și așezării juste a sarcinilor fiscale.

6. Tribunalul București — Secția a VI-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că, în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care îl presupun declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică o serie de cheltuieli, fiind la latitudinea legiuitorului stabilirea modului de timbrare și a cazurilor în care se justifică restituirea taxei judiciare de timbru. De asemenea, modalitatea de restituire nu este contrară prevederilor constituționale invocate, fiind o facilitate pe care legiuitorul o acordă în funcție de specificul situațiilor concrete, iar instanțele judecătorești au obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea acestei facilități. În ceea ce privește comparația între situația din speță și cea a altor justițiabili, efectuată în motivarea excepției de neconstituționalitate, se precizează că aceasta este una incompletă, întrucât sancțiunea anulării operează în ambele cazuri expuse.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru [cu referire la art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi din același act normativ], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Având în vedere conținutul normativ al prevederilor în discuție, precum și critica formulată, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care au următorul cuprins: „(1) *Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: [...]*

d) *când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă [...];*

(2) *În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), e) și i) se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. [...]*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi* și ale art. 56 alin. (2) — *Așezarea justă a sarcinilor fiscale*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în anumite situații. Astfel, sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie: (i) integral, când taxa plătită nu era datorată; când s-a plătit mai mult decât cuantumul legal; când acțiunea sau cererea rămâne fără obiect în cursul procesului, ca urmare a unor dispoziții legale; în alte cauze expres prevăzute de lege; (ii) jumătate din taxa plătită integral, când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă sau când reclamantul a renunțat la judecată până la comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât; când, în procesul de divorț, părțile au renunțat la judecată ori s-au împăcat; în cazul în care participantul la proces care a fost recuzat se abține sau dacă cererea de recuzare ori de strămutare a fost admisă; de asemenea, când probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici, se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești; (iii) proporțional cu admiterea contestației, când contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas definitivă.

13. În ceea ce privește situația prevăzută de dispozițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, în virtutea acestora, când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197 cu privire la cererea de chemare în judecată (cu referire la cuprinsul cererii de chemare în judecată, la numărul de exemplare, la nulitatea cererii și la timbrarea cererii), reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3) cu privire la reprezentarea judiciară a părților în caz de coparticipare procesuală din același cod de procedură civilă. În acest context, dacă acțiunea este corect timbrată și a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3), petentului i se restituie jumătate din taxa plătită integral.

14. Astfel, procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al pârâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, cât și la asigurarea celerității procesului, permițând astfel o bună desfășurare a judecății într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție (Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014).

15. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care este dedusă dintr-un pretins tratament discriminatoriu instituit, pe de o parte, între justițiabilii care au achitat în mod corect taxa judiciară de timbru, dar nu au respectat celelalte cerințe aplicabile cererii de chemare în judecată, și, pe de altă parte, justițiabilii care, deși au îndeplinit celelalte formalități aplicabile cererii de chemare în judecată, nu au achitat în mod corect taxa judiciară de timbru, se constată că aceasta este neîntemeiată.

16. Cu privire la principiul egalității, Curtea a statuat, în mod constant, că acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, justițiabilii care au achitat taxa judiciară de timbru nu se află în aceeași situație juridică cu justițiabilii care nu au plătit taxa judiciară de timbru, așa încât tratamentul juridic este diferit, având în vedere că textul de lege criticat prevede ipoteza în care acțiunea a fost corect timbrată. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție.

17. În acest context, Curtea observă că soluția legislativă în discuție a mai format obiectul controlului de constituționalitate, concretizat, spre exemplu, prin Decizia nr. 457 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 14 octombrie 2019, și prin Decizia nr. 283 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 20 iulie 2016.

18. Cu acele prilejuri, cu privire la materia restituirii taxelor judiciare de timbru, Curtea a reținut că printr-o asemenea reglementare se evită o îmbogățire fără justă cauză a statului și se acoperă o paletă largă de situații în care se restituie, în totalitate sau în parte, taxele judiciare de timbru. De asemenea, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută de lege, astfel încât stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru este de competența legiuitorului (Decizia nr. 283 din 10 mai 2016, precitată, paragraful 15).

19. Totodată, Curtea a observat că, în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care îl presupun declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică o serie de cheltuieli, uneori foarte costisitoare, astfel încât, având în vedere tocmai caracterul de serviciu public al justiției, aceasta nu poate fi investită în mod gratuit (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 457 din 11 iulie 2019, precitată, paragraful 21).

20. Față de această împrejurare, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară în materie, a apreciat ca fiind neîntemeiată critica raportată la dispozițiile constituționale ale art. 56 alin. (2), întrucât instituirea taxei judiciare de timbru este o aplicare a principiului consacrat de art. 56 alin. (1) din Constituție privind contribuțiile financiare, dispoziții potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”. Totodată, în considerarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție, este la latitudinea legiuitorului stabilirea atât a modului de timbrare a cererilor, cât și a cazurilor în care se justifică restituirea taxei de timbru (a se vedea Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 3 octombrie 2005).

21. Considerentele mai sus prezentate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

22. Distinct de acestea, având în vedere cadrul legislativ în discuție, Curtea observă că nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate a pornit, practic, de la interpretarea dată normelor criticate de către instanța de judecată în ceea ce privește posibilitatea aplicării acestora și în cazul în care în discuție nu se află o cerere de chemare în judecată, prevăzută de art. 194 și următoarele din Codul de procedură civilă, ci este vorba de o cerere reconvențională reglementată de art. 209 și următoarele din același cod. Astfel, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că, în măsura în care dispozițiile legale cuprinse în art. 45 alin. (2) și alin. (1) lit. d) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 [cu referire la art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă] au, într-adevăr, înrâurire și asupra cererii reconvenționale, acestea sunt neconstituționale raportat la principiul egalității și la cel al așezării juste a sarcinilor fiscale.

23. Referitor la cererea reconvențională, astfel cum reiese din dispozițiile art. 209 alin. (3) din Codul de procedură civilă, aceasta trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată. Prin urmare, cererea reconvențională constituie actul de procedură prin intermediul căruia pârâutul formulează pretenții proprii împotriva reclamantului, pretenții care derivă din același raport juridic sau care sunt strâns legate de acesta, fiind o veritabilă cerere de chemare în judecată în care calitățile părților inițiale sunt inversate, fiind necesară întrunirea tuturor cerințelor legale prevăzute pentru aceasta.

24. Prin Decizia nr. 583 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 18 noiembrie 2015, Curtea a reținut că instanțele de judecată sunt singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată au o suficientă gravitate pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării. De asemenea, Curtea a statuat că anularea cererii de chemare în judecată reprezintă un act de dispoziție al instanței, în respectarea principiului legalității consacrat de art. 7 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Judecătorul are îndatorirea de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părților din proces*” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 306 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 26 iulie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 193 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 22 august 2018, paragraful 26).

25. Prin urmare, și în prezenta cauză, instanța de judecată este cea în măsură să stabilească ce natură juridică are cererea aflată pe rolul său și să aprecieze care este cuantumul sumei care va fi reținută, corespunzător, în funcție de specificitatea cauzei și a activităților desfășurate până la momentul la care aceasta constată că devine aplicabil vreunul dintre cazurile de restituire, integrală sau parțială, a sumei plătite de reclamant cu titlu de taxă judiciară de timbru. În acest sens este și jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie, spre exemplu, Decizia nr. 264 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 6 iulie 2016, paragraful 20, Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011, Decizia nr. 1.072 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010, Decizia nr. 494 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, sau Decizia nr. 845 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Top Heat Clima — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 711/303/2017/a2 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 603
din 30 septembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018
privind anularea unor obligații fiscale**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale, excepție ridicată de Alina-Ionela Măraru, de Mara-Timeea Măraru și Ani-Jessica Măraru (ambele prin reprezentant legal Alina-Ionela Măraru) și de Adrian Ardeleanu în Dosarul nr. 2.141/279/2010* al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.605D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, deoarece critica vizează interpretarea textelor de lege, nefiind o veritabilă excepție de neconstituționalitate. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate în susținerea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.141/279/2010*, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alina-Ionela Măraru, de Mara-Timeea Măraru și Ani-Jessica Măraru (ambele prin reprezentant legal Alina-Ionela Măraru) și de Adrian Ardeleanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri formulate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală prin care se solicită constatarea, pe calea acțiunii pauliene, a inopozabilității unor contracte de donație, acțiune fundamentată pe o creanță fiscală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate circumscriu sfera de aplicabilitate a amnistiei fiscale, însă obligațiile fiscale vizate de acestea nu sunt reglementate într-un mod clar, raportat la sfera de cuprindere a noțiunii de obligație fiscală principală definite de Codul de procedură fiscală, care reprezintă obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, iar în rândul impozitelor reglementate de Codul fiscal se numără, printre altele, și taxa pe valoarea adăugată. Prin urmare, se apreciază că utilizarea în conținutul art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018 a noțiunii „respectiv” nu este de natură a restricționa sfera de aplicabilitate a actului normativ, întrucât, din punct de vedere lingvistic, aceasta semnifică faptul că adaugă la ceva care necesită un adaos și nu are rolul de a particulariza sau limita un enunț. Astfel, interpretarea normelor criticate în sensul că

acestea se referă la anularea exclusiv a impozitului pe venit, dar nu și a taxei pe valoarea adăugată necesită o clarificare, în condițiile în care legislația fiscală de până în anul 2010 prevedea faptul că o persoană care este neimpozabilă din punctul de vedere al impozitului pe venit nu poate fi o persoană căreia i se poate aplica taxa pe valoarea adăugată. O interpretare neunitară a normei de drept este contrară prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care promovează excluderea echivocului și evitarea paralelismelor și instituie obligativitatea normei de trimitere în situația unei conexiuni legislative, precum și faptul că norma de drept trebuie interpretată în sensul în care poate produce efecte. Or, câtă vreme în practica judiciară se rețin elemente diferite din punctul de vedere al aplicabilității normei de drept, în contextul specificității legislației în materie fiscală, respectiv imposibilitatea stabilirii taxei pe valoarea adăugată față de o persoană care este neimpozabilă din punctul de vedere al impozitului pe venit, prevederile criticate sunt neconstituționale, nefiind suficient de precis definite, mai ales că acestea sunt aplicabile și tranzacțiilor imobiliare anterioare datei de 1 ianuarie 2017, așadar și celor vizate de o decizie de impunere prin care s-a stabilit plata taxei pe valoarea adăugată pentru tranzacții efectuate în perioada 2006—2007, fără însă a se stabili și impozit pe venit. În contextul criticilor de neconstituționalitate este menționată jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la criteriile de calitate a legii.

6. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, deoarece din motivarea acesteia rezultă că, sub aparența unor critici referitoare la ambiguitatea și neclaritatea textului, autorii solicită, de fapt, o interpretare a normelor criticate, aspect ce excedează controlului de constituționalitate și intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 18 ianuarie 2018, care au următorul cuprins: „(1) În cazul tranzacțiilor pentru care s-a aplicat impozitul pe venit din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal al persoanelor fizice, se anulează diferențele de obligații fiscale principale, respectiv impozitul pe venit și contribuțiile sociale, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului, ca urmare a reîncadrării acestor venituri ca venituri dintr-o activitate independentă, obținute de către persoanele fizice din transferul proprietăților imobiliare care fac parte din patrimoniul afacerii,

pe perioadele fiscale de până la 1 iunie 2017, și neachitate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că pretinsa neconstituționalitate a normelor criticate este dedusă prin raportare la definiția obligației fiscale principale cuprinsă în art. 1 pct. 28 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, potrivit căreia obligația fiscală principală este obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege, definiție coroborată cu sfera de cuprindere a impozitelor reglementate de art. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, în care se regăsește, printre altele, și taxa pe valoarea adăugată.

13. Din evaluarea prevederilor criticate Curtea observă că acestea, în esență, statuează faptul că, în cazul tranzacțiilor pentru care s-a aplicat impozitul pe venit din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal al persoanelor fizice, se anulează diferențele de obligații fiscale principale, respectiv impozitul pe venit și contribuțiile sociale, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului, ca urmare a reîncadrării acestor venituri ca venituri dintr-o activitate independentă, obținute de către persoanele fizice din transferul proprietăților imobiliare care fac parte din patrimoniul afacerii, pe perioadele fiscale de până la 1 iunie 2017, și neachitate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 29/2018.

14. Față de această împrejurare, Curtea constată că, în realitate, autorii excepției de neconstituționalitate doresc o completare a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018, în sensul extinderii categoriilor obligațiilor fiscale principale și accesorii aferente acestora care să se încadreze în cuprinsul acestui act normativ, astfel ca, pe lângă impozitul pe venit și contribuțiile sociale, să fie inclusă și taxa pe valoarea adăugată, căreia să i se aplice același regim de amnistie fiscală prevăzut de legea în discuție.

15. Având în vedere aceste aspecte, precum și dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform cărora „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, Curtea constată, pe de o parte, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestuia cu dispozițiile și principiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Pe de altă parte, dispozițiile art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală prevăd *expressis verbis* principiul potrivit căruia „*Parlamentul este (...) unica autoritate legiuitoare a țării*”, ceea ce indică, în mod neechivoc, faptul că actul de legiferare este de competență exclusivă a Parlamentului. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum este formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

16. Totodată, în ceea ce privește mențiunile cu privire la practica judiciară, respectiv la interpretarea și aplicarea diferită a normelor, în contextul specificității legislației în materie fiscală și al dinamicii legislative în timp, Curtea constată că analiza acestor aspecte nu este de competență instanței de contencios

constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției, iar aplicarea și

interpretarea legii sunt de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, în virtutea cărora Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale. Prin urmare, și din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 29/2018 privind anularea unor obligații fiscale, excepție ridicată de Alina-Ionela Măraru, de Mara-Timeea Măraru și Ani-Jessica Măraru (ambele prin reprezentant legal Alina-Ionela Măraru) și de Adrian Ardeleanu în Dosarul nr. 2.141/279/2010* al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ioanița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru exploatare și a unei licențe de concesiune pentru exploatare

Având în vedere prevederile art. 13 și ale art. 21 alin. (1²) lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru exploatare nr. 3.309/2000 privind exploatarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Moțca—Amonte, județul Iași, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Municipiul Pașcani, cu sediul în municipiul Pașcani, județul Iași, cod de înregistrare fiscală 4541360, în calitate de administrator.

Art. 2. — Se aprobă Licența de concesiune pentru exploatare nr. 16.842/2013 privind exploatarea resurselor de

nisip și pietriș din perimetrul Poiana, județul Dâmbovița, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Balastiera Nedelea — S.R.L., cu sediul în comuna Potlogi, satul Românești, județul Dâmbovița, cod unic de înregistrare 22306079, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Daniel Grigoroiu-Norocel

București, 22 noiembrie 2021.

Nr. 220.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru aprobarea Programului de restructurare al Societății „Compania națională de transporturi aeriene române — TAROM” — S.A.**

Luând notă de Hotărârea nr. 20 din 16.09.2021 a adunării generale a acționarilor Societății „Compania națională de transporturi aeriene române — TAROM” — S.A.,
având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Programul de restructurare al Societății „Compania națională de transporturi aeriene române — TAROM” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Anexa se pune la dispoziția celor interesați de către Societatea „Compania națională de transporturi aeriene române — TAROM” — S.A., cu respectarea principiului nevoii de a cunoaște.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar,

Ionel Scioșteanu,
secretar de stat

București, 23 noiembrie 2021.
Nr. 1.415.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**pentru acreditarea temporară a Muzeului Municipal Curtea de Argeș**

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 7.105 din 26.10.2021,
în conformitate cu prevederile art. 13 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,
în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea nr. 311/2003 a muzeelor și a colecțiilor publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează temporar, pentru o perioadă de 6 luni, Muzeul Municipal Curtea de Argeș, cu sediul în municipiul Curtea de Argeș, județul Argeș, cu următoarea condiție/recomandare:

— completarea organigramei cu posturi de specialitate pentru istorie medievală, modernă și contemporană.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

București, 16 noiembrie 2021.
Nr. 3.712.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

cu privire la procedura de retragere a notificării efectuate de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare sau administratorii de fonduri de investiții alternative din România sau din alte state membre cu privire la distribuția titlurilor de participare, precum și cu privire la procedura de notificare de către administratorii de fonduri de investiții alternative din România sau din alte state membre a activității de premarketing

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și alin. (5), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 1 și 193¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (6) și art. 50 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 158, 159, 173, 174, 176 și 190 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 31, 32 și 48—50 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, potrivit deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 10 noiembrie 2021,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește reguli privind procedura de retragere a notificării efectuate de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, denumite în continuare *O.P.C.V.M.*, și/sau administratorii de fonduri de investiții alternative, denumiți în continuare *A.F.I.A.*, din România și/sau din alte state membre cu privire la distribuția titlurilor de participare/claselor de acțiuni/unități de fond, obligația de a pune la dispoziția investitorilor din România/alte state membre structuri care să asigure îndeplinirea anumitor sarcini, precum și privind procedura de notificare de către un *A.F.I.A.* din România și/sau din alte state membre a activității de premarketing.

(2) În înțelesul prezentului regulament, termenul premarketing reprezintă furnizarea directă sau indirectă de informații sau comunicări privind strategii de investiții sau idei de investiții de către un *A.F.I.A.* din Uniunea Europeană sau în numele acestuia către potențiali investitori profesionali domiciliați sau care își au sediul social în Uniunea Europeană pentru a testa interesul lor față de un fond de investiții alternative, denumit în continuare *F.I.A.*, sau un compartiment al unui *F.I.A.*, care nu este încă stabilit sau care este stabilit, dar în legătură cu care nu a fost transmisă încă notificarea privind distribuția în conformitate cu prevederile art. 30 și 31 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 74/2015*, în statul membru în care potențialii investitori își au domiciliul sau sediul social, și care în niciun caz nu trebuie să reprezinte un plasament sau o ofertă adresată potențialului investitor de a investi în titlurile de participare ale respectivului *F.I.A.* sau ale unui compartiment al acestuia.

Art. 2. — (1) *O.P.C.V.M.* autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G. nr. 32/2012*, își pot retrage notificarea

cu privire la distribuția titlurilor de participare, inclusiv, după caz, a claselor de acțiuni/unități de fond, într-un stat membru pentru care au făcut o notificare la *A.S.F.* în conformitate cu art. 158 din *O.U.G. nr. 32/2012*, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) *O.P.C.V.M.* face o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor titlurilor de participare ale respectivului *O.P.C.V.M.* deținute de investitori în statul membru respectiv, care este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual, tuturor investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuția titlurilor de participare în statul membru respectiv este făcută publică prin intermediul unui mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este uzual pentru distribuția titlurilor de participare ale *O.P.C.V.M.* și adecvat pentru un investitor tipic al *O.P.C.V.M.*;

c) orice acorduri contractuale cu intermediari financiari sau cu alte persoane cărora le-a fost delegată distribuția sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a titlurilor de participare identificate în notificarea menționată la alin. (4).

(2) Informațiile menționate la alin. (1) lit. a) și b) descriu în mod clar consecințele pentru investitori în cazul în care nu acceptă oferta de răscumpărare sau de rambursare a titlurilor de participare deținute.

(3) Informațiile menționate la alin. (1) lit. a) și b) se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru pentru care *O.P.C.V.M.* a făcut o notificare la *A.S.F.* în conformitate cu prevederile art. 158 din *O.U.G. nr. 32/2012* sau într-o limbă aprobată de autoritatea competentă din statul membru gazdă respectiv. Începând cu data retragerii notificării, *O.P.C.V.M.* nu mai realizează nicio ofertă sau plasare directă sau indirectă a titlurilor sale de participare care au făcut obiectul retragerii notificării în statul membru respectiv.

(4) *O.P.C.V.M.* transmite *A.S.F.* o notificare ce conține informațiile menționate la alin. (1).

(5) A.S.F. verifică dacă notificarea transmisă de O.P.C.V.M. în conformitate cu alin. (4) este completă și transmite, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea notificării complete, respectiva notificare autorității competente a statului membru gazdă și Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(6) După transmiterea notificării în conformitate cu alin. (5), A.S.F. informează de îndată O.P.C.V.M. cu privire la această transmitere.

(7) O.P.C.V.M. furnizează investitorilor care își mențin investițiile în respectivul O.P.C.V.M. în urma procedurii menționate în prezentul articol, precum și A.S.F. informațiile prevăzute la art. 68, art. 71 alin. (1), art. 78 alin. (2), art. 92 alin. (1) lit. a)—c) și alin. (3)—(5), art. 93 alin. (1), (2) și (4), art. 94—102, precum și la art. 159 din O.U.G. nr. 32/2012.

(8) A.S.F. transmite autorității competente din statul membru identificat în notificarea menționată la alin. (4) informații cu privire la orice modificări ale documentelor menționate la art. 158 alin. (2) din O.U.G. nr. 32/2012.

(9) În cazul în care A.S.F. este identificată ca autoritate competentă în cadrul unei notificări similare celei de la alin. (4) într-un alt stat membru, aceasta are aceleași drepturi și obligații ca și o autoritate competentă a statului membru gazdă al O.P.C.V.M., în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru care transpune prevederile art. 21 alin. (2) la art. 97 alin. (3) și la art. 108 din Directiva 2009/65/CE.

(10) De la data transmiterii informațiilor prevăzute la alin. (8), în cazul în care A.S.F. este identificată ca autoritatea competentă conform alin. (9), nu mai solicită aceluși O.P.C.V.M. să demonstreze conformitatea cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale care reglementează cerințele de distribuție menționate la art. 5 din Regulamentul (UE) 2019/1.156.

(11) În aplicarea prevederilor alin. (7), O.P.C.V.M. poate utiliza orice mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță, cu condiția ca informațiile și mijloacele de comunicare să fie puse la dispoziția investitorilor în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se află investitorii sau într-o limbă aprobată de autoritatea competentă din statul membru respectiv.

Art. 3. — (1) O.P.C.V.M. autorizat în alt stat membru își poate retrage notificarea cu privire la distribuția titlurilor de participare, inclusiv, după caz, a claselor de acțiuni/unități de fond, în România, pentru care A.S.F. a primit o notificare în conformitate cu prevederile art. 174 din O.U.G. nr. 32/2012, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) O.P.C.V.M. face o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor titlurilor de participare ale respectivului O.P.C.V.M. deținute de investitorii din România, care este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual, tuturor investitorilor din România a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuția titlurilor de participare în România este făcută publică prin intermediul unui mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este uzual pentru distribuția titlurilor de participare ale O.P.C.V.M. și adecvat pentru un investitor tipic al O.P.C.V.M.;

c) orice acorduri contractuale cu intermediari financiari sau cu alte persoane cărora le-a fost delegată distribuția sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a titlurilor de participare identificate în notificarea prevăzută la alin. (4).

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) descriu în mod clar consecințele pentru investitori în cazul în care nu acceptă oferta de răscumpărare sau de rambursare a titlurilor de participare deținute.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se furnizează în limba română. Începând cu data retragerii notificării, O.P.C.V.M. nu mai realizează nicio ofertă sau plasare directă sau indirectă a titlurilor sale de participare care au făcut obiectul retragerii notificării din România.

(4) O.P.C.V.M. transmite autorității competente din statul membru de origine o notificare ce conține informațiile prevăzute la alin. (1).

(5) O.P.C.V.M. furnizează în mod corespunzător investitorilor stabiliți în România, care își mențin investițiile în respectivul O.P.C.V.M. în urma procedurii prevăzute de prezentul articol, precum și autorității competente din statul membru de origine informațiile prevăzute la art. 68, art. 71 alin. (1), art. 78 alin. (2), art. 92 alin. (1) lit. a)—c) și alin. (3)—(5), art. 93 alin. (1), (2) și (4), art. 94, 96, art. 97 alin. (1)—(3), art. 98—102 și art. 176 din O.U.G. nr. 32/2012.

(6) A.S.F. are aceleași drepturi și obligații ca și o autoritate competentă a unui stat membru gazdă al O.P.C.V.M., în conformitate cu prevederile art. 190 din O.U.G. nr. 32/2012.

(7) Fără a aduce atingere altor activități de monitorizare și de supraveghere prevăzute de prezentul regulament, de la data transmiterii de către o autoritate competentă a unui stat membru de origine a unui O.P.C.V.M. a unor informații cu privire la orice modificări ale documentelor prevăzute la art. 158 alin. (2) din O.U.G. nr. 32/2012, A.S.F. nu mai solicită aceluși O.P.C.V.M. să demonstreze conformitatea cu prevederile prezentului regulament care prevăd cerințele de distribuție menționate la art. 5 din Regulamentul (UE) 2019/1.156.

(8) În aplicarea prevederilor alin. (5), O.P.C.V.M. poate utiliza orice mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță, cu condiția ca informațiile și mijloacele de comunicare să fie puse la dispoziția investitorilor în limba română.

Art. 4. — O.P.C.V.M. autorizat de A.S.F. în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 32/2012 are obligația de a pune la dispoziție, în fiecare stat membru gazdă în care intenționează să își distribuie titlurile de participare, structuri care să asigure:

a) procesarea ordinelor de subscriere, răscumpărare și rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii de titluri de participare din statul membru gazdă, în conformitate cu condițiile stabilite în mod corespunzător în documentele prevăzute la art. 68, art. 71 alin. (1), art. 78 alin. (2), art. 92 alin. (1) lit. a)—c) și alin. (3)—(5), art. 93 alin. (1), (2) și (4) și art. 94—102 din O.U.G. nr. 32/2012;

b) furnizarea de informații investitorilor din statul membru gazdă cu privire la modalitatea de transmitere a ordinelor prevăzute la lit. a) și cu privire la modalitățile de plată a sumelor provenite din răscumpărare și din rambursare;

c) facilitarea accesului la informații și la procedurile și modalitățile menționate la art. 35 din O.U.G. nr. 32/2012 referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în O.P.C.V.M. în statul membru unde sunt distribuite titlurile de participare ale respectivului O.P.C.V.M.;

d) punerea la dispoziția investitorilor a informațiilor și documentelor prevăzute la lit. a), în condițiile prevăzute la art. 159 din O.U.G. nr. 32/2012, cu scopul de a fi analizate și de a obține copii ale acestora;

e) punerea la dispoziția investitorilor, pe un suport durabil, a informațiilor relevante cu privire la operațiunile desfășurate de către aceste structuri;

f) funcția de punct de contact pentru comunicarea cu autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Art. 5. — (1) O.P.C.V.M. din alt stat membru care distribuie titluri de participare în România are obligația de a pune la dispoziția investitorilor din România structuri care să asigure îndeplinirea următoarelor sarcini:

a) procesarea ordinelor de subscriere, răscumpărare și rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii de titluri de participare, în conformitate cu condițiile stabilite în mod corespunzător în documentele prevăzute la art. 68, art. 71 alin. (1), art. 78 alin. (2), art. 92 alin. (1) lit. a)—c) și alin. (3)—(5), art. 93 alin. (1), (2) și (4) și art. 94—102 din O.U.G. nr. 32/2012;

b) furnizarea de informații investitorilor din România cu privire la modalitatea de transmitere a ordinelor menționate la lit. a) și cu privire la modalitățile de plată a sumelor provenite din răscumpărarea sau din rambursarea de către O.P.C.V.M. a titlurilor de participare deținute de investitorii din România;

c) facilitarea accesului la informații și la procedurile și modalitățile menționate la art. 35 din O.U.G. nr. 32/2012 referitoare la exercitarea de către investitorii din România a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în O.P.C.V.M.;

d) punerea la dispoziția investitorilor din România a informațiilor și documentelor prevăzute la lit. a), în condițiile prevăzute la art. 176 din O.U.G. nr. 32/2012, cu scopul de a fi analizate și de a obține copii ale acestora;

e) punerea la dispoziția investitorilor din România, pe un suport durabil, a informațiilor relevante cu privire la operațiunile desfășurate de către aceste structuri;

f) funcția de punct de contact pentru comunicarea cu A.S.F. (2) A.S.F., în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă al O.P.C.V.M., nu impune acestuia obligația de a avea o prezență fizică pe teritoriul României sau de a numi o parte terță cu scopul de a-și îndeplini obligațiile prevăzute la alin. (1).

(3) O.P.C.V.M. din alt stat membru care distribuie titluri de participare în România are obligația de a se asigura că structurile menționate la alin. (1) sunt puse la dispoziție, inclusiv pe cale electronică:

a) în limba română;

b) de către O.P.C.V.M. sau de către o parte terță care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate sau de către ambele. În cazul în care sarcinile sunt îndeplinite de o parte terță, numirea părții terțe respective face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile menționate la alin. (2) nu vor fi efectuate de către O.P.C.V.M., precum și faptul că partea terță va primi din partea O.P.C.V.M. toate informațiile și documentele relevante.

Art. 6. — (1) A.F.I.A. stabilit în România, autorizat în conformitate cu prevederile Legii nr. 74/2015, poate desfășura activități de premarketing în Uniunea Europeană, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori profesionali:

a) sunt suficiente pentru a permite investitorilor să își asume angajamentul de a subscrie titluri de participare ale unui anumit F.I.A.;

b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală; sau

c) echivalează cu documentele constitutive, cu un prospect sau cu alte documente de ofertă în formă finală ale unui F.I.A. ce nu a fost încă înființat.

(2) În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau alte documente de ofertă, acestea nu pot să conțină informații suficiente care să le permită investitorilor să ia o decizie de investiție și menționează în mod clar că:

a) documentele nu constituie o ofertă sau o invitație de a subscrie titluri de participare ale F.I.A.; și

b) informațiile prezentate în cadrul acestora nu ar trebui să fie considerate drept sigure, deoarece sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

(3) A.F.I.A. stabilit în România, autorizat în conformitate cu prevederile Legii nr. 74/2015, nu trebuie să notifice A.S.F. sau autorităților competente din statele membre în care desfășoară activități de premarketing conținutul ori destinatarii premarketingului sau să îndeplinească alte condiții ori cerințe decât cele prevăzute de prezentul articol, înainte de a începe activitatea de premarketing.

(4) A.F.I.A. se asigură că investitorii nu subscriu titluri de participare ale unui F.I.A. în perioada de premarketing și că investitorii contactați în cadrul acțiunilor de premarketing pot subscrie titluri de participare ale respectivului F.I.A. numai ca urmare a activității de distribuție transfrontalieră permisă în conformitate cu art. 30—32 din Legea nr. 74/2015.

(5) Orice subscriere efectuată de către investitorii profesionali, în termen de 18 luni de la data la care A.F.I.A. a început activitatea de premarketing, în titlurile de participare ale unui F.I.A. care face subiectul informațiilor furnizate în contextul desfășurării activității de premarketing sau ale unui F.I.A. stabilit ca urmare a desfășurării activității de premarketing se consideră a fi activitate de distribuție și intră sub incidența procedurilor de notificare aplicabile prevăzute la art. 30—32 din Legea nr. 74/2015.

(6) A.F.I.A. stabilit în România, autorizat potrivit prevederilor Legii nr. 74/2015, transmite A.S.F., în termen de două săptămâni de la începerea premarketingului, o scrisoare informală, pe suport hârtie sau prin mijloace electronice.

(7) Scrisoarea menționată la alin. (6) precizează statele membre și perioadele în care are loc sau a avut loc activitatea de premarketing și include o scurtă descriere a activității, inclusiv informațiile privind strategiile de investiții prezentate și, după caz, o listă a F.I.A. și a compartimentelor F.I.A. care fac sau au făcut obiectul activității de premarketing.

(8) A.S.F. informează de îndată autoritățile competente din statele membre în care A.F.I.A. efectuează sau a efectuat activități de premarketing.

(9) A.F.I.A. se asigură că activitatea de premarketing este documentată în mod corespunzător.

Art. 7. — (1) Un A.F.I.A. autorizat într-un alt stat membru poate desfășura activități de premarketing în România, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori profesionali:

a) sunt suficiente pentru a permite investitorilor să își asume angajamentul de a subscrie titluri de participare ale unui anumit F.I.A.;

b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală; sau

c) echivalează cu documentele constitutive, cu un prospect sau cu alte documente de ofertă în formă finală ale unui F.I.A. ce nu a fost încă înființat.

(2) În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau alte documente de ofertă, acestea nu pot să conțină informații suficiente care să le permită investitorilor să ia o decizie de investiție și menționează în mod clar că:

a) documentele nu constituie o ofertă sau o invitație de a subscrie titluri de participare ale F.I.A.; și

b) informațiile prezentate în cadrul acestora nu ar trebui să fie considerate drept sigure, deoarece sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

(3) Un A.F.I.A. autorizat într-un alt stat membru nu trebuie să notifice A.S.F. conținutul sau destinatarii premarketingului sau să îndeplinească alte condiții sau cerințe în afara celor prevăzute în prezentul articol înainte de a începe activitatea de premarketing în România.

(4) A.F.I.A. se asigură că investitorii din România nu subscriu titluri de participare ale unui F.I.A. în perioada de premarketing și că investitorii contactați în cadrul acțiunilor de premarketing pot subscrie titluri de participare ale respectivului F.I.A. numai ca urmare a activității de distribuție transfrontalieră permisă în conformitate cu art. 30—32 din Legea nr. 74/2015.

(5) Orice subscriere efectuată de către investitorii profesionali, în termen de 18 luni de la data la care A.F.I.A. a început activitatea de premarketing în România, în titlurile de participare ale unui F.I.A. care face subiectul informațiilor furnizate în contextul desfășurării activității de premarketing sau ale unui F.I.A. stabilit ca urmare a desfășurării activității de premarketing se consideră a fi activitate de distribuție și intră sub incidența procedurilor de notificare aplicabile prevăzute la art. 30—32 din Legea nr. 74/2015.

(6) A.S.F. poate solicita autorităților competente din statul membru de origine al unui A.F.I.A. care desfășoară sau a desfășurat activitate de premarketing în România să furnizeze informații suplimentare privind activitatea de premarketing care are sau a avut loc în România.

(7) O parte terță poate desfășura activități de premarketing în numele unui A.F.I.A. autorizat în alt stat membru doar în cazul în care este autorizată ca firmă de investiții în conformitate cu Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, ca instituție de credit în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, ca societate de administrare a investițiilor (S.A.I.) în conformitate cu O.U.G. nr. 32/2012, ca A.F.I.A. în conformitate cu prezentul regulament sau ca agent delegat în conformitate cu Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Partea terță menționată la alin. (7) este supusă condițiilor prevăzute de prezentul articol.

(9) Un A.F.I.A. autorizat într-un alt stat membru se asigură că activitatea de premarketing desfășurată în România este documentată în mod corespunzător.

Art. 8. — (1) Un A.F.I.A. stabilit în România, autorizat în conformitate cu prevederile Legii nr. 74/2015, își poate retrage notificarea cu privire la distribuția titlurilor de participare ale anumitor F.I.A. sau ale tuturor F.I.A. într-un stat membru, pentru care a făcut o notificare la A.S.F., în conformitate cu prevederile art. 31 din Legea nr. 74/2015, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) cu excepția F.I.A. de tip închis și a fondurilor reglementate de Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung, este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor titlurilor de participare ale respectivului F.I.A., deținute de investitori în statul membru respectiv, iar oferta este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual tuturor investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuția titlurilor de participare ale anumitor sau tuturor F.I.A. pe care le administrează pe teritoriul statului membru respectiv este făcută publică prin intermediul unui mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este uzual pentru distribuția titlurilor de participare ale F.I.A. și adecvat pentru un investitor tipic al F.I.A.;

c) orice acorduri contractuale cu intermediari financiari sau cu alte persoane cărora le-a fost delegată distribuția sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării,

pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a titlurilor de participare identificate în notificarea menționată la alin. (3).

(2) Începând cu data retragerii notificării, A.F.I.A. nu mai realizează nicio ofertă sau plasare nouă, directă sau indirectă, a titlurilor de participare ale F.I.A. pe care le administrează în statul membru pentru care a notificat A.S.F. în conformitate cu alin. (3).

(3) A.F.I.A. transmite A.S.F. o notificare ce conține informațiile menționate la alin. (1).

(4) A.S.F. verifică dacă notificarea transmisă de A.F.I.A. în conformitate cu alin. (3) este completă și transmite, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea notificării complete, respectiva notificare autorității competente a statului membru gazdă și ESMA.

(5) După transmiterea notificării prevăzute la alin. (4), A.S.F. notifică de îndată A.F.I.A. cu privire la această transmitere.

(6) Timp de 36 de luni de la data retragerii notificării este interzisă desfășurarea de către A.F.I.A., pe teritoriul statului membru identificat în notificarea menționată la alin. (3), de activități de premarketing cu privire la titlurile de participare ale F.I.A. menționate în notificare sau cu privire la strategii ori idei de investiții similare.

(7) A.F.I.A. furnizează investitorilor care își mențin investițiile în F.I.A. în urma procedurii menționate la prezentul articol, precum și A.S.F. informațiile prevăzute la art. 21 și 22 din Legea nr. 74/2015.

(8) A.S.F. transmite autorității competente din statul membru identificat în notificarea menționată la alin. (3) informații cu privire la orice modificări ale documentelor menționate la lit. b)—f) din anexa nr. 3 la Legea nr. 74/2015.

(9) În cazul în care A.S.F. este identificată ca autoritate competentă în cadrul unei notificări similare celei de la alin. (3) într-un alt stat membru, aceasta are aceleași drepturi și obligații ca și o autoritate competentă a unui stat membru gazdă al A.F.I.A., în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru care transpune prevederile art. 45 din Directiva 2011/61/UE.

(10) Fără a aduce atingere altor activități de monitorizare și de supraveghere prevăzute la art. 48—50 din Legea nr. 74/2015, de la data transmiterii prevăzute la alin. (8), autoritatea competentă a statului membru identificat în notificarea menționată la alin. (3) nu mai solicită A.F.I.A. în cauză să demonstreze conformitatea cu legislația națională și secundară care reglementează cerințele de distribuție, astfel cum este prevăzut la art. 5 din Regulamentul (UE) 2019/1.156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1.286/2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2019/1.156*.

(11) În aplicarea prevederilor alin. (7), A.F.I.A. poate utiliza orice mijloace de comunicare electronică sau alte mijloace de comunicare la distanță.

Art. 9. — (1) Un A.F.I.A. autorizat într-un alt stat membru își poate retrage notificarea cu privire la distribuția în România a titlurilor de participare ale anumitor sau tuturor F.I.A. pe care le administrează, pentru care A.S.F. a primit o notificare în conformitate cu art. 32 din Legea nr. 74/2015, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) cu excepția F.I.A. de tip închis și a fondurilor reglementate de Regulamentul (UE) 2015/760, este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor titlurilor de participare ale respectivului F.I.A. deținute de investitori în România, iar oferta respectivă este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este

adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual tuturor investitorilor din România a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuția titlurilor de participare ale anumitor sau tuturor F.I.A. pe care le administrează pe teritoriul României este făcută publică prin intermediul unui mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este uzual pentru distribuția titlurilor de participare ale F.I.A. și adecvat pentru un investitor tipic al F.I.A.;

c) orice acorduri contractuale cu intermediari financiari sau cu alte persoane cărora le-a fost delegată distribuția sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a titlurilor de participare identificate în notificarea menționată la alin. (3).

(2) Începând cu data retragerii notificării, A.F.I.A. nu mai realizează nicio ofertă sau plasare nouă, directă sau indirectă, investitorilor din România a titlurilor de participare ale F.I.A. pe care le administrează.

(3) A.F.I.A. transmite autorității competente din statul membru de origine o notificare ce conține informațiile menționate la alin. (1).

(4) Timp de 36 de luni de la data retragerii notificării este interzisă desfășurarea de către A.F.I.A., pe teritoriul României, de activități de premarketing cu privire la titlurile de participare ale F.I.A. menționate în notificare sau cu privire la strategii ori idei de investiții similare.

(5) A.F.I.A. furnizează investitorilor care își mențin investițiile în F.I.A. în urma procedurii menționate în prezentul articol, precum și autorității competente din statul membru de origine informațiile prevăzute la art. 21 și 22 din Legea nr. 74/2015.

(6) A.S.F. are aceleași drepturi și obligații ca și o autoritate competentă a unui stat membru gazdă al A.F.I.A., astfel cum este prevăzut la art. 49 din Legea nr. 74/2015.

(7) Fără a aduce atingere altor activități de monitorizare și de supraveghere prevăzute la art. 48—50 din Legea nr. 74/2015, de la data retragerii notificării, A.S.F. nu mai solicită A.F.I.A. în cauză să demonstreze conformitatea cu legislația națională care reglementează cerințele de distribuție, astfel cum este prevăzut la art. 5 din Regulamentul (UE) 2019/1.156.

(8) În aplicarea prevederilor alin. (5), A.F.I.A. poate utiliza orice mijloace de comunicare electronică sau la distanță.

Art. 10. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 26 din Regulamentul (UE) 2015/760, A.F.I.A. stabiliți în România, autorizați în conformitate cu prevederile Legii nr. 74/2015, pun la dispoziție, în fiecare stat membru în care intenționează să distribuie titluri de participare ale F.I.A. către investitorii de retail, structuri care să asigure:

a) procesarea ordinelor de subscriere, răscumpărare și de rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii titlurilor de participare, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele de constituire și funcționare ale F.I.A.;

b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de transmitere a ordinelor prevăzute la lit. a) și cu privire la modalitățile de plată a sumelor provenite din răscumpărarea și din rambursarea titlurilor de participare deținute de investitori;

c) facilitarea accesului la informații referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc ca urmare a investițiilor lor în F.I.A. în statul membru unde sunt distribuite titlurile de participare ale respectivului F.I.A.;

d) punerea la dispoziția investitorilor a informațiilor și documentelor prevăzute la art. 21 și 22 din Legea nr. 74/2015, cu scopul de a fi analizate și de a obține copii ale acestora;

e) punerea la dispoziția investitorilor, pe un suport durabil, a informațiilor relevante cu privire la operațiunile desfășurate de către aceste structuri;

f) funcția de punct de contact în comunicarea cu autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Art. 11. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 26 din Regulamentul (UE) 2015/760, A.F.I.A. autorizați în alt stat membru care distribuie titluri de participare ale F.I.A. către investitorii de retail din România au obligația de a pune la dispoziție structuri care să asigure:

a) procesarea ordinelor de subscriere, răscumpărare și de rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii titlurilor de participare, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele de constituire și funcționare ale F.I.A.;

b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de transmitere a ordinelor prevăzute la lit. a) și cu privire la modalitățile de plată a sumelor provenite din răscumpărarea și din rambursarea titlurilor de participare deținute de investitori;

c) facilitarea accesului la informații referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc ca urmare a investițiilor lor în F.I.A.;

d) punerea la dispoziția investitorilor a informațiilor și documentelor prevăzute la art. 21 și 22 din Legea nr. 74/2015, cu scopul de a fi analizate și de a obține copii ale acestora;

e) punerea la dispoziția investitorilor, pe un suport durabil, a informațiilor relevante cu privire la operațiunile desfășurate de către aceste structuri;

f) funcția de punct de contact în comunicarea cu A.S.F.

(2) În calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă al A.F.I.A., A.S.F. nu impune acestuia obligația de a avea o prezență fizică pe teritoriul României sau de a numi o parte terță cu scopul de a-și îndeplini obligațiile prevăzute la alin. (1).

(3) A.F.I.A. autorizați în alt stat membru care distribuie titluri de participare ale F.I.A. către investitorii de retail din România au obligația de a se asigura că mecanismele menționate la alin. (1) sunt puse la dispoziție, inclusiv pe cale electronică:

a) în limba română;

b) de către A.F.I.A. sau de către o parte terță care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate sau de către ambele. În cazul în care sarcinile urmează să fie îndeplinite de către o parte terță, numirea părții terțe respective face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile menționate la alin. (1) nu vor fi efectuate de către A.F.I.A. și că partea terță va primi din partea A.F.I.A. toate informațiile și documentele relevante.

Art. 12. — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament se sancționează potrivit dispozițiilor capitolului VII din O.U.G. nr. 32/2012 sau ale art. 51—57 din Legea nr. 74/2015, după caz.

Art. 13. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

DISPOZIȚIE**pentru abrogarea unor dispoziții emise de către președintele Comitetului director
al Colegiului Psihologilor din România**

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare,

președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România dispune:

Art. 1. — Se abrogă următoarele dispoziții emise de către președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România:

a) Dispoziția președintelui Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 2/2017 privind aplicarea și detalierea unor prevederi din Hotărârea Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2013 pentru aprobarea Procedurilor privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2017;

b) Dispoziția președintelui Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 5/2017 pentru aprobarea unor măsuri în vederea realizării și comunicării listelor de alegeri, validării candidaților la funcțiile de membru în comitetele filialele teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România, precum și pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și pentru întocmirea buletinelor de vot, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 28 februarie 2017.

Art. 2. — Prezenta dispoziție se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,
Ion Dafinoiu

București, 24 noiembrie 2021.
Nr. 37.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

